

[Ingerlise Koefoed]

ken, og ikke en afvisning af folkebibliotekernes mulighed for at have kulturelle aktiviteter.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal ikke bestride, at fru Ingerlise Koefoed, der jo er i faget, har en mere nøjagtig erindring om, hvad der blev sagt, og hvad motiverne bag det sagte var ved den lejlighed. Som jeg erindrer det – og det er kun i den forbindelse, jeg tog fru Bodil Kochs navn frem – gik hun stærkt ind for en decentralisering og imod en centralisering. Jeg har ikke anført fru Bodil Kochs navn eller synspunkter som argument imod enkelte ting i det her foreliggende forslag, men imod den centralistiske tanke, den forbiskuen af den kommunale selvbestemmelsesret og af vigtigheden af, at kultur foregår rundt omkring mange steder.

Jeg mener – men det er altså efter min svage erindring – at der også lå det deri, at heller ikke et »bibliotekshus«, om jeg så må sige, bygningen eller institutionen, skulle tage patent på for meget af det, der skal foregå.

Jeg er skam glad for alle de møder, der holdes, alle de udstillinger, alle de filmaften-er, der kan laves på et bibliotek, og al aktivitet, der skal laves, men det skal laves af mange andre end biblioteket. At biblioteket så kan lægge lokaler til, det er i orden, men folketingset skal gennem lovgivning tvinge det til at gøre så lidt som muligt ud over det rent biblioteksmæssige.

Og allervigtigst: det skal ikke være én minister og ét direktorat, der skal styre. Det var det, jeg mente med mine udtalelser.

Larsen-Ledet (RV):

Forløbet af arbejdet med den nye bibliotekslov sætter på mange måder folketingsarbejdet i relief. Bibliotekskommissionens betænkning med forslag til ny lov kom i 1979. De forløbne godt 2 år er gået med lukkede forhandlinger imellem ministerier og organisationer. Udkast efter udkast har været udarbejdet, og nu får folketingset knap 3 måneder i den mest travle tid til at gøre arbejdet færdigt. Der står ingen steder i ministerens fremsættelsestale, at folketingset kun er et ekspositions kontor, men er det ikke den faktiske holdning, når man ser på dette tidsforløb?

Det radikale venstre vil på trods af dette deltage i det kommende udvalgsarbejde med det formål at gennemføre forbedringer af lovforslaget på nogle hovedområder, som jeg her skal komme ind på.

Vi mener ikke, at den styring af biblioteksvæsenet, som ministeren lægger op til, er hensigtsmæssig. Det gælder oprettelsen af et særligt direktorat i kulturministeriet for forskningsbiblioteker og folkebiblioteker, og det gælder overflytning af en række forskningsbiblioteker til kulturministeriet. Her viser 1960ernes centraliseringsfilosofi sin overlevelsessevne. Der er tale om en administrativ løsning, som vil forøge udgifterne, uden at servicen bliver bedre.

Det radikale venstre ønsker sikring af en bedre anvendelse af ressourcerne inden for forskningsbiblioteksområdet gennem den fornødne styring. Vi ønsker desuden gennem en forbedret koordination mellem folkebiblioteker og forskningsbiblioteker, at almenhedens adgang til en samlet information i det offentlige biblioteksvæsen er noget, der kan sikres i praksis. Men opfyldelsen af disse to principper kan opnås mere hensigtsmæssigt på anden måde end gennem et fælles direktorat. Forskningsbiblioteker er jo først og fremmest biblioteker for forskning og uddannelse ved de institutioner, som de betjener, og sikres der ikke her den bedst mulige koordination, kan det meget let føre til uhensigtsmæssig anvendelse af de samlede ressourcer og til, at information ikke kommer til at indgå i biblioteksvæsenet.

På folkebiblioteksområdet kan vi tilslutte os ændringen fra refusion til bloktilskud. Den er i overensstemmelse med udviklingen på det kommunale område, og den medfører i sig selv en rimelig byrdefordeling, selv om det dog skal tilføjes, at byrdefordelingen ikke kan vurderes på det enkelte sektorområde, men kun som et samlet hele.

Vi ønsker den frie låneret – adgang til at låne på alle biblioteker uanset kommune – bevaret og udvidet til at omfatte alle typer af materiale på bibliotekerne.

Omlægning til bloktilskud og den frie låneadgang forudsætter efter vores opfattelse, at der i lovgivningen fastsættes mindstekrav til den lokale biblioteksbetjening, men det er vigtigt, at disse krav er smidige og giver mulighed for ændringer under hensyn til den biblioteksstruktur, som ønskes lokalt.